

Slutningen af sit sidste Foredrag velvilligt overfor Forslaget. Men paa den anden Side kan jeg ikke negte, at det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister var noget spydig lige overfor det af mig indbragte Forslag. Han brugte nemlig Udtrykk, som jeg haaber med den høitærede Formands Tilladelse at maatte oplæse af Rigsdagstidenden, som gik ud paa — eller i alt Fald kan udtrykkes som saa — at jeg med en vis Letindighed har behandlet Forslaget, før jeg indbragte det i dette Thing. Han siger: „Der er, om jeg skønner ret, kun 6 Afvigelser fra hint Forslag, men disse kunne jo godt have væsentlig Betydning. I Kapitel 1 er der gjort en Forandring, i Kapitel 2 en o. s. v.“ Der er, efter hvad den ærede Minister sagde, egentlig kun 6 Forandringer fra det Forslag, som var forelagt i 1874—75, og han spøiede saa til: Hvis jeg vilde være gaaet ligesaa let til at fremsætte Forslaget, som Forslagsstilleren havde gjort, kunde jeg ganske vist have fremlagt det gamle Forslag. Det forekommer mig, at det er mindre korrekt, denne Udtalelse af den høitærede Minister, og jeg tror at vide eller kunne forstaa, at den høitærede Minister heller ikke rigtig har ment, hvad han har udtalt her; thi jeg tror oprigtigt talt, at naar han vil gennemgaa Forslaget og de Ændringer, som ere stillede dertil, vil der vise sig at være flere, end den høitærede Minister mente. Det tror jeg ogsaa fremgik af det ærede Medlem for Christed Amts Afd. Valgfreds (Ravn) Udtalelser i Gaar, at han heller ikke mente, at der var mange Ændringer, men det forekommer mig dog, at han ikke kom til saa faa Ændringer, af hvilke han mente, at ikke saa vare ubetydelige. Forøvrigt skal jeg overfor det ærede Medlem for Christed Amts Afd. Valgfreds sige, at det glædede mig, at han for en stor Del var enig med mig om de Forandringer, jeg havde gjort. Jeg er saa heldig stillet, at jeg veed, hvilket Antal Ændringer, jeg har stillet. Jeg skal indrømme, at en stor Del af dem ikke have indgribende Betydning, men jeg har dog stillet ca. 100 Ændringer, og det viser dog, at jeg ved Indbringelsen af Forslaget ikke er gaaet saa let til det, som den høitærede Indenrigsminister mente. Jeg er ikke gaaet saa let til det, som Regjeringen ofte har gjort ved blot at optrykke det gamle Forslag. Den ærede Minister mente, at der til Forslaget af 1874—75 kun var stillet smaa og ubetydelige Ændringer, og jeg kan ogsaa forstaa det i Henhold til nogle Udtalelser fra den høitærede Indenrigsminister, at han argumenterede mere ud fra, at han mente, at der

ikke var væsentlig Forskjel mellem, hvad der var forelagt her i Thinget, og saa de Ændringer, eller i alt Fald de Tanker, som vare fremkomne i vedkommende Udvalg; thi naar den høitærede Indenrigsminister argumenterer saaledes mod den nye § 60, at den kun har undergaaet en lille Forandring mod den tidligere Paragraf, og siger, at den angaar jo kun døvstumme, blinde og idiotiske Børn, og at Regjeringsforslaget allerede havde døvstumme og blinde med, men — siger han — det ærede Medlem har nu taget Idioterne med; saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det passer ikke paa Regjeringsforslaget, og den høitærede Minister vil næppe sige, at det er en saa ubetydelig Forandring; thi naar den høitærede Minister mener, at det Forslag, der er fremkommet, er en ubetydelig Forandring, saa tror jeg, at vi meget godt kunne blive enige, og at navnlig den høitagtede Minister kan blive enig med Thinget her. Sagen er nemlig den: det er ikke en saa ubetydelig Forandring. Regjeringen havde ved det Forslag, den forelagde i 1874, taget både blinde, døvstumme og idiotiske Børn med — Forskjellen ligger ikke der — men Sagen er den, at Regjeringen havde den Gang foreslaaet, at Udgifterne skulde udredes forskudsvis af Amtsrepartitionsfonden og af Kjøbstadskommunekasserne og bagefter fordeles paa Byerne og Landkommunerne i Henhold til Folketallet. Jeg har derimod foreslaaet, at Beløbet skal udredes af Statskassen; det kan se meget uskyldigt ud, men det er dog en Forandring, og den høitagtede Minister vil maaste lægge Mærke til, at jeg ønsker at gaa noget videre, idet jeg ønsker at optage Landsbyge og Sindsyge med. Altsaa, den høitagtede Minister kan ikke mene, at der kun er stillet de Ændringer, som han omtalte; men jeg maa selvfølgelig tro, at den høitagtede Minister har ment, at jeg har taget Hensyn til, hvad der er fremkommet i Udvalget; thi den høitagtede Minister har Ret i, at et saadant Forslag var fremme i et Udvalg — det er rigtigt. Jeg kunde forøvrigt med Hensyn til den ærede Indenrigsministers Motivering let bevise, at den høitærede Minister navnlig har tænkt paa de Arbejder, han selv har været med til at forestage i det daværende Udvalg — dette skal ikke være en Behreidelse lige overfor den høitagtede Minister; thi det er jo berettiget, at den høitagtede Minister gjør opmærksom paa, hvilken Forskjel der er mellem de Principer, han tidligere har været med til, og vilde gaa med til i et Lovforslag, og det foreliggende Forslag. Hvor stor Forskjel der er paa dette Forslag og det tidligere, kan maaste omtvistes, og jeg tror nu, at man helst skulde drøfte For-